

" "Bizi Biz Yapan Beyin Bölgeleri" " Aldatmacası

İnsan, diğer memelilerle büyük ölçüde aynı biyolojiye sahip olmasına karşın, zihinsel faaliyetleri açısından canlılar aleminden derin bir ayrımla ayrılır. Bu durum, insanla en yakın akrabası olarak öne sürülen şempanze arasında da gözlenmektedir. Zihinsel güç açısından insanla şempanze arasındaki farklılık öylesine büyüktür ki, evrimciler bunun "alem seviyesinde" bir farklılığa denk geldiğini ifade etmektedirler. (Canlılar, küçükten büyüğe sistematik bir sıralama dahilinde; tür, cins, aile, takım, sınıf, filum ve alemlere ayrılırlar. Canlı sistematığının en büyük sınıfı, alem♦dir.) Yani zihinsel faaliyetler açısından insanla şempanze, bitkiler alemiyle hayvanlar alemi kadar farklıdır.

İnsan, diğer memelilerle büyük ölçüde aynı biyolojiye sahip olmasına karşın, zihinsel faaliyetleri açısından canlılar aleminden derin bir ayrımla ayrılır. Bu durum, insanla en yakın akrabası olarak öne sürülen şempanze arasında da gözlenmektedir. Zihinsel güç açısından insanla şempanze arasındaki farklılık öylesine büyüktür ki, evrimciler bunun "alem seviyesinde" bir farklılığa denk geldiğini ifade etmektedirler. (Canlılar, küçükten büyüğe sistematik bir sıralama dahilinde; tür, cins, aile, takım, sınıf, filum ve alemlere ayrılırlar. Canlı sistematığının en büyük sınıfı, alem♦dir.) Yani zihinsel faaliyetler açısından insanla şempanze, bitkiler alemiyle hayvanlar alemi kadar farklıdır.

Burada evrimciler adına bir çelişki söz konusudur. Evrimciler, insanın hem bedensel hem de zihinsel tüm özelliklerinin hayali evrim sürecinde ortaya çıktığını kabul ederler. Peki ama nasıl olur da insan, sözde en yakın akrabasıyla böylesine derin bir ayrıma girmiştir? Evrimciler bilincin maddeden kaynaklandığı dogmasına saplanıp kalmışlardır. Bu durumda, şempanzeyle aynı tipte beyin hücrelerine sahip olan insanın; üniversiteler, kütüphaneler, hastaneler kuran, uzaya mekik gönderen, üstün akıl sahibi bir canlı olarak ortaya çıkmasını nasıl açıklayabilirler?

Açıktır ki, insanı insan yapan faktörleri beyin kimyasında, nöronların elektrokimyasal faaliyetlerinde aramak akıl dışı bir yaklaşımdır. Nöronlar ve değişik tokuş yaptıkları kimyasallar, nihayet atomlardan meydana gelmektedir. Atomların ise bilinç meydana getirici hiçbir özelliği bulunmadığı açıktır. Bir çekirdek ve onun etrafında dönen elektronlardan meydana gelen, oksijen, karbon, azot ve hidrojen gibi atomlar hissedemez, düşünemez ve konuşamazlar.

Darwinizm; cansız bir dünyadaki atomların, zaman içinde birleştiğini, en kaliteli televizyondan daha mükemmel görüntü sağlayıp kendini görmeye başladığını, en kaliteli müzik setinden daha net ses sağlar olduğunu ve onu duyma yeteneği kazandığını, yerin sertliğini hissetmeye başladığını nihayet profesörler, doçentler gibi düşünür ve konuşur olduğunu iddia etmektedir!

Darwinistler, bilim dünyası ve toplumu bu akıl dışı, köhne inanca sürüklemeye çalışmaktadırlar. Bu doğrultuda çalışan primatbilimciler ve sinirbilimciler, insan aklıyla ilgili paradoksun kimi beyin bölgeleri üzerinde yapılan çalışmalarla giderilmekte olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar. Maymun ve insan beyni üzerinde görüntüleme çalışmaları yapmakta, beynin faaliyetleri üzerinde spekülasyonlar ortaya koymaktadırlar. Bu çalışmalar ise medyada "bizi insan yapan beyin bölgeleri belirlendi" türünden yanıltıcı başlıklarla haber verilmekte, insan beyninde bulunan bazı ♦sihirli♦ nöronların insana akıl ve hislerini kazandırdığı telkin edilmektedir.

Ancak bu yöndeki propagandanın hiçbir gerçekliği bulunmamaktadır. Nitekim New Scientist dergisinde "Yaşamın Gizemleri" başlığı altında yayınlanan bir makalede, bu propagandayı yalanlayan şu sözler ortaya konmuştur:

"Bilinç, bilim için gerçekten zor bir sorudur çünkü tamamen subjektiftir. Bilinçle ilgili çalışmaların uzun süredir din ve felsefe alanlarına ait olmasının sebebi de budur. Ancak biyologlar, özellikle nörologlar, şimdi bu tartışmaya dahil oluyorlar. Bazıları beyin taramalarının ve elektriksel kayıtlarılarının "bilincin nöral (sinirsel) karşılığını" ortaya çıkaracağını umuyorlar. İnsanlar bilinçliken -bilinçsizken değil- beyinde neler olup bittiğini anlayabilmemiz gerektiğini varsayıyorlar.

Araştırmacılar bu konuda ilerlemeler kaydettiler. Ancak beyinle ilgili olarak bizi neyin bilinçli yaptığı hala açık değil. Bizler bilinçli olduğumuzda açık olan, bilinçsiz olduğumuzda ise kapalı olan tek bir beyin alanı kesinlikle yok. Ve üzerinde bilinçli olduğumuz, altında ise bilinçsiz olduğumuz basit bir sinirsel faaliyet eşiği ya da bilince daima eşlik eden bir tip aktivite veya nörokimya da yok gibi görünüyor.

Ancak bilincin beyinden kaynaklanan birşey olduğunu kabul etseniz (ki bunu pek de herkes böyle kabul etmiyor) ve bilinçli tecrübeyle ilişki ortaya koyan bir beyin faaliyeti örneği bulsanız

dahi, hala bir problemle karşı karşıyasınızdır. Bir nöron kitlesinin faaliyetleri neden herhangi bir his vermelidir ki? Neden parmağınıza bir şey batırmak acı hissi verir? Neden bir gül kırmızı görünür"

Buna bilincin "zor problem"i adı verilmiştir.." [1](#)

Görüldüğü gibi insanda bilinç oluşturduğu bilinen hiçbir beyin bölgesi bulunmamaktadır. Bilincin kaynağı gri bir et parçası değil, Allahın insana verdiği ruhtur. Yüce Allah bir Kuran ayetinde şöyle bildirmektedir:

"Sonra onu "düzeltip bir biçime soktu" ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz?" (Secde Suresi, 9)

1. Michael Brooks, "The Mysteries of Life", New Scientist, sayı 2473, 4 Eylül 2004, sf. 24

<https://www.harunyahya.info/makaleler/bizi-biz-yapan-beyin-bolgeleri-aldatmacasi>